

**ПРИКАРПАТСЬКИЙ ЮРИДИЧНИЙ ІНСТИТУТ
ЛЬВІВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

КАФЕДРА ТЕОРІЇ ДЕРЖАВИ І ПРАВА

**МАТЕРІАЛИ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ ІНТЕРНЕТ-
КОНФЕРЕНЦІЇ
З ПИТАНЬ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ
СУСПІЛЬСТВА ТА ПРОБЛЕМ ТЕОРІЇ ДЕРЖАВИ І
ПРАВА
(29 листопада – 03 грудня 2010 р.)**

**ІВАНО-ФРАНКІВСЬК
2010**

УДК 321.01:34.01 (063)
ББК 67.01+66.01я73
Н 34

*Рекомендовано до друку Вченою радою
Прикарпатського юридичного інституту Львівського
державного університету внутрішніх справ, протокол №4
від 01.12.2010 р.*

*За загальною редакцією доктора юридичних наук
Шутака І.Д.*

**Н 34 Науково-практична інтернет-конференція з питань
правового регулювання суспільства та проблем держави
і права (Івано-Франківськ, 29.11.-03.12. 2010 р.). –
Івано-Франківськ: ПЮІ ЛьвДУВС, 2010. – 134 с.**

До матеріалів інтернет-конференції увійшли тези провідних науковців,
викладачів, аспірантів (ад'юнктів) та здобувачів, юристів-практиків та
студентів, які глибоко вивчають питання правового регулювання суспільства
та проблеми теорії держави і права.

Матеріали конференції будуть корисними для науковців, аспірантів
(ад'юнктів), студентів, курсантів, практичних працівників у галузі
юриспруденції.

Матеріали конференції друкуються в авторській редакції.

Відповідальність за достовірність інформації і точність викладеного
матеріалу, що міститься в тезах покладається на авторів.

УДК 321.01:34.01 (063)
ББК 67.01+66.01я73

©Прикарпатський юридичний
інститут ЛьвДУВС, 2010

ЗМІСТ	
І.І. Онищук СТИЛЬ ЮРИДИЧНОГО ПИСЬМА	7
Т.С.Подорожна СПОСОБИ РОЗМІЩЕННЯ ЗАКОНОДАВЧИХ ДЕФІНІЦІЙ	13
А.П. Ципердюк ПОНЯТТЯ, ПРИНЦИПИ ТА СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ ЮРИДИЧНОЇ ТЕХНІКИ	18
О. В. Шаган ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ЮРИДИЧНОЇ ТЕХНІКИ	25
Х.М. Грицак ЗАКОНОТВОРЧИЙ ПРОЦЕС ТА ЙОГО СТРУКТУРА	28
Л.М. Легін ЯКІСТЬ ЗАКОНУ: ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ	33
М.І. Петришинець ЮРИДИЧНИЙ ПРОЦЕС: ПРОБЛЕМИ ДЕТЕРМІНАЦІЇ ТА КЛАСИФІКАЦІЇ	37
А.М. Сабецька ЗАКОНОДАВЧА ТЕХНІКА: МЕТОДОЛОГІЯ ВИКОРИСТАННЯ	40

О.І. Слободян МОРАЛЬНО-ПРАВОВІ СУДЖЕННЯ В КОНТЕКСТІ ЕТНІЧНОЇ САМОСВІДОМОСТІ	44
І.Т. Темех ІНФОРМАЦІЙНА ФУНКЦІЯ ПРАВОВАХІСНИХ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У СФЕРІ ЗАХИСТУ ПРАВ ТА СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА	47
І.Д. Шутак АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ПРАВОСВІДОМОСТІ ЮРИСТІВ В ПРОЦЕСІ ЇХ ПІДГОТОВКИ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	51
А.О. Валуєва МЕТОДОЛОГІЯ ТЛУМАЧЕННЯ ПРАВОВИХ ПОНЯТЬ ТА ЯВИЩ	56
М.С. Кельман ПРОБЛЕМИ ЮРИДИЧНОГО МЕТОДУ У СУЧАСНІЙ ТЕОРІЇ ПРАВА	62
К.З. Мазурик ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗАКОНУ	70
Т.З. Гарасимів ПОВЕДІНКА ОСОБИСТОСТІ ЯК ДІЯЛЬНІСТЬ: ФІЛОСОФСЬКО-ПРАВОВЕ УЗАГАЛЬНЕННЯ	76
Л.Б. Дворська АКСІОЛОГІЯ ПРАВА	81

В.І. Кудловська ОКРЕМІ ПИТАННЯ РЕФОРМУВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА УКРАЇНИ	87
І.Д. Любчик, Д.Д. Футулуйчук ОСОБЛИВОСТІ ВИБОРЧОГО ПРАВА УКРАЇНЦІВ У ГАЛИЧИНІ НА ПОЧАТКУ ХХ СТ.: МІЖ СПРАВЕДЛИВІСТЮ І ФАЛЬСИФІКАЦІЯМИ	92
С.М. Мельничук МЕХАНІЗМИ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ ГІРСЬКИХ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТИВ	95
І.М. Романків ПРОБЛЕМИ АДМІНІСТРАТИВНО- ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРОХОДЖЕННЯ КОРЕКЦІЙНОЇ ПРОГРАМИ ОСОБАМИ, ЩО ВЧИНИЛИ НАСИЛЬСТВО В СІМ'Ї	102
С.В. Кадук ВИКОРИСТАННЯ ОБ'ЄКТІВ КРИМІНАЛІСТИЧНО-ДОВІДКОВИХ КОЛЕКЦІЙ ПІД ЧАС ПРОВОДЖЕННЯ ОКРЕМИХ СЛІДЧИХ ДІЙ	108
І.В. Козич МІСЦЕ ПОЛІТИКИ В СФЕРІ БОРОТЬБИ ЗІ ЗЛОЧИННОСТІ В ДЕРЖАВНІЙ ПОЛІТИЦІ	115
О.Ю. Петечел, Н.М. Петечел ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ КРИМІНІЛЬНОЇ	120

слідоутворювальних об'єктів, які доцільно шукати в процесі обшуку.

Якщо виявлено сліди взуття, то за допомогою довідкової колекції визначається вид, розмір, малюнок підошви взуття й готуються фотознімки із зовнішнім виглядом того взуття, яке варто шукати під час обшуку. За допомогою колекції знарядь зламу визначається тип і вид інструмента, основні параметри його робочої частини й конструктивні особливості, спосіб виготовлення, що потім використовується під час його пошуку.

Ще одним напрямом підготовки до обшуку є збір інформації про предмети, які були викрадені злочинцем. У підготовці цих матеріалів велике значення має використання різноманітних картотек, колекцій, довідкових даних, Web-сторінок з описом і зовнішнім виглядом найпоширеніших об'єктів злочинних посягань, наприклад ювелірних та інших виробів.

Література:

1. Айламазян А.К. Информация и информационные системы / А.К.Айламазян. – М.: Радио и связь, 1982. – 50 – 51 с.

2. Белкин Р.С. Курс криминалистики: в 3 т. / Р.С.Белкин. – М.: Юристъ, 1997. – 37-38 с. Т.2: Частные криминалистические теории.

3. Гусев А.В. О потенциальном доказательственном значении информации, содержащейся в экспертно-криминалистических учетах органов внутренних дел / А.В.Гусев // Вестник криминалистики / отв. ред. А.Г.Филиппов. – 2008. – Вып. 4 (28). – С. 49-51

4. Журавель В.А. Информационное обеспечение процесса расследования: пути и средства / В.А.Журавель// Вісник Академії правових наук. – 2004. – №2. – С.148-150 с.

5. Захаров В.П. Проблеми інформаційного

забезпечення правоохоронних структур: навч.-практ. посібник / В.П. Захаров, В.І. Рудешко. – Львів: ЛьвДУВС, 2007. – 361 с.

МІСЦЕ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ БОРОТЬБИ ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ В ДЕРЖАВНІЙ ПОЛІТИЦІ

Козич І.В.,

старший викладач кафедри
кримінального права
Юридичного інституту

Прикарпатського національного університету
ім. В. Стефаника

Можна визначити декілька критеріїв, на основі яких виділяються різні види державної політики.

За критерієм **спрямованості** політику поділяють на *внутрішню* і *зовнішню*. Обидва напрями політики діалектично взаємодіють. У більшості випадків внутрішня політика обумовлює зміст, засоби, методи і соціальну спрямованість зовнішньої політики. Але, зрозуміло, і зовнішня політика щодо до внутрішньої не є нейтральною. У певних умовах вона активно впливає на внутрішню і може навіть вносити в характер останньої істотні корективи [1, с.45]. Як слушно зазначає П. Л. Фріс, «політика у сфері боротьби зі злочинністю тісно пов'язана як з внутрішньою, так і з зовнішньою політикою держави» [2, с.23]. Звичайно, слід також погодитись із його твердженням і про те, що політика у сфері боротьби зі злочинністю «перебуває у сегменті внутрішньої політики» [2, с.11]. Однак це жодним чином не виключає наявності окремих її проявів у зовнішній політиці держави.

Слід враховувати, що на цьому етапі свого розвитку людська цивілізація переживає цілу низку глобалізаційних

процесів, у тому числі і у сфері боротьби зі злочинністю. І. Л. Василенко розглядає цілком слушну проблему: «Чи можна вже сьогодні позначити коло універсальних загальноцивілізаційних цінностей? Напевно, можна. До таких цінностей слід віднести ті, які потрібні суб'єктам усіх цивілізацій для того, щоб жити в єдиній світовій цивілізованій спільноті. Передусім, це вітальні (*життєво необхідні* – І. К.) цінності: *право на життя* і продовження роду, *збереження здоров'я, недоторканість особи* (виділено мною – І. К.). Усі перераховані цінності служать основою для реалізації власне цивілізаційних цінностей, що відносяться до особливостей способу життя і мислення кожної цивілізації. Наступний рівень представляють вже національні цінності, пов'язані з характерними рисами кожного з народів, що входять в цю цивілізацію. Визнання універсальних загальноцивілізаційних цінностей як провідних і визначальних складає вже сьогодні ту мінімальну платформу, яка потрібна для консенсусу в діалозі культур» [4, с. 36]. Як бачимо, серед універсальних загальнолюдських цінностей на першому місці стоять право на життя та збереження здоров'я людини. Виходячи з цього, в залежності від конкретної діяльності, від спрямування політики у сфері боротьби зі злочинністю, а зокрема її підсистема – кримінально-правова політика у сфері боротьби зі злочинами, що вчиняються із застосуванням насильства, може проявлятися як у внутрішній, так і в зовнішній політиці держави.

Регіональний вимір політичного регулювання в межах тієї або іншої території дає підставу виділяти *центральну (всеукраїнську), регіональну і місцеву (локальну)* політики. В масштабах певного регіону або місцевості завжди можна виділити специфічну економічну або соціальну політику, яку проводять загальнодержавні і регіональні органи на цій території. У цьому випадку

йдеться про функціонально-галузеве політичне управління, яке характеризує співвідпорядкованість центральних інститутів і місцевих органів державного управління. Зокрема, Комплексна програма профілактики правопорушень на 2007-2009 роки, затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 20 грудня 2006 р. № 1767, передбачає в цілому реалізацію загальнодержавної політики в сфері профілактики правопорушень [6] (в т.ч. і злочинів). У п. 11 цієї ж програми мова йде про підтримку експериментального проекту у Дніпропетровській області щодо організації комплексу заходів, спрямованих на створення у навчальних закладах Самарського району м. Дніпропетровська культурно-освітніх спортивних гуртків [6]. Очевидно, що це завдання реалізуватиметься на регіональному рівні.

За критерієм **масштабності та тривалості цілей** політику можна класифікувати на *стратегічну і тактичну (поточну)*. Суттю стратегічної політики є вибір основоположних, визначальних пріоритетів розвитку суспільства, регіону, району, міста і, відповідно, основних методів, засобів, політичних сил, технічних, матеріальних ресурсів для досягнення намічених цілей, а також прогноз результатів (кінцевих, проміжних) їх реалізації. Стратегічна політика за строком дії поділяється на довгострокову (10-15 років) і середньострокову (3-5 років). Для прикладу, стратегічні цілі та завдання кримінально-правової політики формулює в своєму дослідженні П. Л. Фріс [2, с. 47-65]. Прикладом стратегічної політики також можуть виступати окреслені В. Я. Тацієм основні напрями державної правової політики: «1) законотворчість; 2) політика у сфері правозастосовної діяльності і нагляду за виконанням законів та інших нормативно-правових

актів; 3) політика у сфері правового виховання; 4) політика у сфері кадрового забезпечення» [5, с. 8-9].

Тактична (поточна) політика – це політична діяльність, спрямована на реалізацію намічених стратегічних цілей. Вона припускає велику гнучкість, оперативність у застосуванні методів, засобів, допускає «обхідні маневри» і т.п. Стратегічна і тактична політика, як правило, властива усім сферам та суб'єктам політики. Вищезгадана Комплексна програма профілактики злочинності на 2007-2009 роки [6] (і всі інші подібні програми) містить у собі прояви як стратегічної, так і тактичної політики держави у сфері профілактики правопорушень (включаючи насильницькі злочини).

Згідно із найбільш поширеним з критеріїв класифікації політики окремі її види окреслюються відповідно до характеру об'єкта або по-іншому сфери управління. Відповідно до цього процес державного впливу на економіку є економічною політикою, на соціальну сферу – соціальною політикою і так далі. Ці види політики знаходяться в тісному взаємозв'язку один з одним, і жодна з них без взаємодії з іншими не може здійснити свої цілі.

Варто зазначити, що законотворча діяльність є проявом державної влади. Закони – це не що інше, як спосіб, яким та або інша політична лінія втілюється в життя. Нормативно-правові акти є важливим засобом втілення в життя рішень у галузі публічної політики [13, с. 297-314]. Норми права, так як і їх судове застосування та інтерпретація, визначають формальну базу політичної діяльності, одночасно встановлюючи важливий засіб для підзвітності та підконтрольності державних органів і обмежень їх діяльності.

Такий тісний зв'язок права і політики дає можливість виділяти серед багатьох напрямів політичної діяльності

держави *правову політику*. А вже в межах правової політики також за характером об'єкта правового впливу можна виділити політику у сфері боротьби із злочинністю.

Література:

1. Общая и прикладная политология: учебное пособие / под общей редакцией В.И. Жукова, Б.И. Краснова. – М.: МГСУ; Изд-во «Союз», 1997. – 992 с.
2. Фріс П. Л. Кримінально-правова політика України / дис... д-ра юрид. наук: 12.00.08 / П.Л. Фріс; Нац. акад. внутр. справ України. — К., 2005. – 439 с.
3. Фріс П.Л. Політика у сфері боротьби зі злочинністю і права людини. / Фріс П.Л. – Надвірна: Видавництво ЗАТ «Надвірнянська друкарня», 2009. – 168 с.
4. Василенко И.Л. Политическая глобалистика: учебное пособие для вузов. / Василенко И.Л. – М.: Логос, 2000. – 360 с.
5. Тацій В.Я. Проблеми формування правової політики в Україні // Вісник АПрН України./ Тацій В.Я. – 1994. – № 2. – С. 3-13.
6. Комплексна програма профілактики правопорушень на 2007-2009 роки, затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 20 грудня 2006 р. № 1767 // Офіційний вісник України від 02.01.2007 р. – № 51. – С. 170.